

Mai no he amagat que llegir és un dels plaers més intensos que m'ha acompanyat al llarg de la vida. I ho va ser des de ben aviat: als tres anys començà ma mare a batallar contra el meu analfabetisme. Un cop vençut, llegir es va convertir en un regal exquisit. Encara més: va propiciar el plaer de visitar reverencialment i sovint, encuriosida i anhelant, els «dipositaris» de la lletra impresa: les llibreries.

Quan vaig encetar ruta vers caus farcits de tresors en paper, encara no existien les grans superfícies comercials amb minsos departaments destinats a la venda de llibres ni Amazon. Afortunadament.

Així que traure llibres dels prestatges, obrir-los, decidir quins comprar amb els pocs diners de què disposava, llegir-ne fragments d'aquells que mai no compraria, parlar amb el llibreter per tal que m'aconsellara o em comentara què sabia d'un tema en concret, etc. era tot un ritual que podia allargar-se, fins i tot, un parell d'hores.

No em calia aleshores ni fumar, ni prendre café, ni sentir música en cap cafeteria oberta al seu si: moda per tal d'atraure clientela. La conversa amb el llibreter —si era persona culta i amatent a la clientela— i fullejar l'objecte d'adoració hi eren prou. Massa i tot.

Vaig educar la meua filla en el mateix ritual i ella l'acceptà complaguda, malgrat haver aparegut ja els grans magatzems i Amazon. Dissortadament. Encara en queden algunes i porte pel mateix camí la meua néta: hi he arribat, doncs, a temps.

Hi ha llibreries que són autèntics refugis. La discreció en la forma de mostrar-se n'és definitòria, però aquesta humilitat hi és aparent, ja que, en obrir portes, un món de meravelles es presta generós als ulls. Al llarg de consistents prestatgeries i alguna taula sòlida amb novetats i ofertes assenyades, hom pot començar a aturar-s'hi. Quan arribes al taulell, on sempre hi ha algú treballant davant l'ordinador, pot haver transcorregut una mitja hora sense parar-se massa pel camí...

Ajuda a la recerca i l'aventura el silenci i el benestar que s'hi escolen. De vegades pense si no són també una autèntica pràctica meditativa aquestes visites a les llibreries com cal.

N'hi ha, a més, que tenen sales d'exposicions on els productes exposats són tractats amb força cura, perquè pot donar-se el cas que el responsable siga un apassionat de la imatge. I racons on les presentacions de llibres i activitats culturals diverses poden esdevenir un gaudi.

En aquest món globalitzat en què tan difícil és per a l'individu sobreviure i on

tan pocs continuen fidels al llibre, les llibreries encara tenen a bé fer descomptes als clients que en compren sense importar-ne la quantitat...

Les llibreries són àmbits per a supervivents, possiblement els darrers supervivents...

Pepa Úbeda